

Emmas lange vej til championatet

Af Hanne Larsen

I 1997-98 stiftede vi første gang bekendtskab med Border Terrieren, og vi anskaffede os vores første af racen: Always Fox Ready Krumme.

Jeg var i løbet af vinteren 1999/2000 med Iben på nogle udstillinger. Det var lige imponerende hver gang, og jeg lærte også lidt hver gang, samtidig lærte jeg nogle opdrættere at kende, og det var rigtig hyggeligt. Jeg blev også hver gang fristet til at købe liner, halsbånd og andre ting med hjem til hunden derhjemme. - og jeg var efterhånden begyndt at ønske mig en rigtig udstillingshund. - Søren - min mand - sagde, at vi ikke skulle have flere hunde, og derfor blev det ved det. Det blev februar, og jeg blev spurgt, hvad jeg ønskede mig i fødselsdagsgave. Der var 2 ting jeg slyngede ud: 1 printer og dén hundehvalp, som Iben havde tilbudt mig.

Den 19. februar var der udstilling i Fredericia. Her var jeg igen med som tilskuer sammen med bl.a. Iben. Jeg havde dén dag sagt ja tak til at tage med på en pigetur til England, hvor vi skulle på Millenium-udstilling i Hexham. Jeg synes hundeverdenen var så spændende, og det kunne være en oplevelse at komme med på sådan en tur. Tilbage til udstillingen i Fredericia: Her var der meget at kigge på, og jeg købte da også nogle småting til dyret derhjemme. På et tidspunkt står Iben med en udstillingsline og siger: "sådan

en skulle du tage at købe" - "til hvad???" - jeg har jo ingen hund, der skal udstilles" var mit svar.

Dagen efter udstillingen, den 20. februar 2000, min fødselsdag, oprandt. Ved morgenbordet beklagede Søren, at han ikke havde fået købt noget til mig endnu, og den printer han havde kigget på, kunne jeg selv tage med ham ind for at se på i den kommende uge. - Jeg var egentlig lidt skuffet,

han havde da vidst et helt år, at jeg havde fødselsdag, men sådan er mænd! - Da vi havde fået morgenkaffe kørte han og vores søn Michael "efter noget". - Der gik et lille stykke tid, så kom de tilbage, og Michael kom og sagde, at jeg

skulle kigge ud i fars bil, han havde noget til mig. Jeg var lidt irriteret. Min tanke var, at nu havde de været inde for at investere i nogle dyre blomster, som jeg kunne smide ud i løbet af ugen. - Jeg gik med ud, og jeg må sige, da fik jeg virkelig mit livs overraskelse. - Inde i bilen sad en lille sød hundehvalp, Always Fox Ready Oregano, Emma kaldte vi hende senere. - Hvor blev jeg dog glad. Den havde de været ude at hente hos Iben, og hun havde jo vidst det hele tiden, og havde egentlig også fortalt sig, da hun anbefalede mig at købe en udstillingsline, men jeg havde overhovedet ikke anet det, før den var der.

Emma var efter Ibens gamle hund Always Fox Ready Ginger. Ginger havde fået sit sidste kuld hvalpe, og Emma var "enebarn". Emma var en lille smuk og dejlig hvalp. Hun var dog lidt reserveret, og de første døgn hun boede hos os, ville hun helst ligge nede under lænestolen, og når der kom gæster var hun den, der var forsvundet. Det har hun stadig lidt af, men hun fungerede straks fint med vores anden tæve Krumme. Meningen var, at jeg skulle have part i Emma, og når hun så på et tidspunkt fik et kuld hvalpe, skulle vi afregne.

I marts 2000 var Emma på sit første skue i Brædstrup. Her fik hun SL og BIS 1, baby. - Den 9/4-2000 var hun med på DTK-udstilling i Kolding. Her fik hun SL og BIS 1, baby. Sådan gik det faktisk slag i slag det første år. - Emma havde det slet ikke godt med at være med på udstillinger. Hun kastede op flere gange på turen frem og tilbage på hendes første udstillinger, og hun opførte sig meget anstrengt i ringen. Hun har absolut aldrig kunnet lide det.

I juni 2001 bestod Emma enkelt gravprøven med bravour. - vi fortsatte på udstillinger. Jeg fortalte hende hver gang, når vi kørte hjemad, at når hun var blevet DKCH skulle hun få lov at slippe for at komme med. Det tog sin tid, især trak det ud med at få det sidste certifikat. Det allerførste kunne hun have fået meget tidligere, men den dag dommeren ville have givet hende det, manglede hun bare 1 dag i at være gammel nok så, derfor kom der til at gå meget længere.

Da Emma var omkring 2 år blev hun parret med Ibens daværende hanhund Felix. Hun fødte 5 hvalpe, som rejste hjemmefra i julen 2001. - Emma var nu **MIN**. -

Emma var herefter klar til at tage på udstilling igen den 20. april 2002, her fik hun sit

første certifikat, næste udstilling var i Kolding den 25. august, og her fik hun certifikat nr. 2. Nu blev jeg ivrig og slæbte hende med helt til Sjælland, men ak her fik hun ikke noget. Hun blev parret med Foxforest Formula One i december 2002, og fødte igen 5 dejlige hvalpe i februar 2003. Hun var igen den bedste "hunde-mor" man kan tænke sig. Hun sørgede godt for de små, som blev fede og dejlige, mens hun selv svandt ind til ingenting, trods det, at hun åd næsten alt, hvad der blev serveret for hende. Da hvalpene begyndte at spise gylpede hun endda store portioner op til dem.

Hvalpene blev meget hurtigt afsat og efter at alle hvalpene var "flyttet hjemmefra" varede det kun få uger inden Emma igen havde fået sul på kroppen. Desværre havde hun også fået patter, som var meget dominerende, og da jeg startede op med at udstille hende igen var det ikke ligefrem nogen succes. Hun fik hver eneste gang at vide, at hun var for kraftig en tæve. Jeg havde så galt slæbt hende med på en bustur helt til Bratislava. Her var hun godt nok ved at finde formen igen, men blev kun nr. 2. Jeg sprang efteråret 2003's udstillinger over. Jeg havde nær givet op! Dog var hun i meget fin form da årets sidste udstilling i Herning løb af stabelen, men det kan man jo sagtens sige, når man nu havde valgt at blive hjemme. Set i bakspejlet var udstillingsåret 2003 total spildt for Emmas vedkommende.

Det blev forår 2004, og Emma var stadig i form. Jeg tilmeldte hende til årets første udstilling i Odense. Det var den engelske dommer Ronald Irving, som skulle dømme. I mit stille indre havde jeg bestemt, at hvis det ikke lykkedes denne weekend, så ville jeg stoppe med Emma. Jeg synes selv, hun så rigtig godt ud. Dagen oprandt. Emma, Bertha (Emmas hvalp fra sidst-fødte kuld) og jeg kørte hjemmefra i god tid. Vi fik os

installeret ved ringsiden, og var klar til kampen. – Først skulle jeg ind i unghundeklassen med Bertha. Hun var som sædvanlig bare nem at håndtere. Hun blev 1.1 og fik ck. Så nåede vi til brugshundeklassen og Emma skulle ind. Nu var jeg i mellemtiden blevet nervøs, og da vi stod inde i ringen synes jeg en overgang, at det hele drejede rundt, og jeg var så tør i halsen, så jeg var ved at blive kvalt. Det var en underlig følelse – men HURRA - Emma fik sit sidste certifikat, og var nu **DANSK CHAMPION!!!!!!!** - Jeg var bare så glad – og mon ikke også Emma var det? - Det havde været en meget lang vej til championatet, men det lykkedes!!!!!!!

Emma er nu gået på pension, hvad udstillinger angår. Hun er stadig vores dejlige familiehund, og hun hygger sig herhjemme sammen med hendes tæve Bertha fra sidste kuld. – I skrivende stund ligger hun og passer et kuld hvalpe, som Border to Border New Year's Knight (Oscar) er far til.